Dosar nr. 1-144/2023
Nr. PIGD 1-23173401-38-1-05122023

S E N T I N Ţ Ă
ÎN NUMELE LEGII

11 ianuarie 2024 or. Rezina

Judecătoria Orhei (sediul Rezina),
Instanţa compusă din :
Preşedintele şedinţei, judecător Ramona Moșneguțu
Grefier Natalia Cemîrtan
Cu participarea acuzatorului de stat Vladimir Erhan
Avocatul inculpatului Adrian Berezovschi
Avocatului părții vătămate Constantin Mustea
Judecând în şedinţă de judecată publică, în procedură simplificată, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală privind învinuirea inculpatului:

Barbăscumpă Oleg Andrei, născută la ***** în s. *****r-nul Șoldănești,moldovean, cet. R. Moldova, studii medii incomplete,supus militar, căsătorit ,doi copii minori la întreținere, neangajat în câmpul muncii, anterior condamnat, domiciliat în s.***** raionul Șoldănești, posesor al buletinului de identitate B47011979 cod personal 2*****

- posedă limba de stat, reținut, arestat pe cauza penală menționată nu a fost.

Învinuit de comiterea infracțiunii, prevăzute de art.201/1 al.1) lit.a) Cod penal.

Judecarea cauzei penale a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală şi în strictă conformitate cu prevederile art. 364/1 din Codul de procedură penală.

Asupra materialelor din dosar şi a probelor administrate şi cercetate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată,

C O N S T A T Ă :

Barbăscumpă Oleg, urmărind scopul aplicării violenței fizice și psihice față de soția sa Barbăscumpă Eudochia, cu care locuia în gospodăria proprietate comună amplasată în s. *****raionul Șoldănești și astfel fiind, conform art.133^1 lit. a) din Codul penal, membru de familie, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, la 22 octombrie 2023, aproximativ în jurul orelor 17:00, aflându-se în domiciliul său din gospodăria comună, amplasată în s. *****raionul Șoldănești, fiind în stare de ebrietate, în baza relațiilor ostile apărute în mod spontan, dorind să-și impună controlul personal asupra ultimei, intenționat cu scopul de a-i cauza leziuni corporale, i-a aplicat soției Barbăscumpă Eudochia , mai multe lovituri cu

pumnul în regiunea organelor de importanță vitală – cap, astfel cauzându-i acesteia, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202321P0417 din 23 octombrie 2023, leziuni corporale sub formă de: fractură podt- traumatică a dintelui d 42, cu edem a țesuturilor moi și excoriații în regiunii în regiunea buzei superioare și buzei inferioare pe dreapta, care determină dereglarea sănătății de scurtă durată și se califică, ca vătămare ușoară.
Astfel prin acțiunile sale intenționate Barbăscumpă Oleg a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 201/I alin.(1) lit.a) Cod penal „ Violența în familie „ , după indicii – „Violenţa în familie, adică acţiunea sau inacţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acţiuni violente, soldate cu vătămarea usoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii".
În şedinţa preliminară din 11 ianuarie 2024, inculpatatul Barbăscumpă Oleg fiind asistat de apărătorul Adrian Berezovschi , a susţinut cererea prin care şi-a recunoscut total şi necondiţionat vina şi faptele descrise în rechizitoriu, declarînd că nu pretinde administrarea de probe noi şi solicitînd ca, în conformitate cu prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală, judecarea cauzei să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind de acord cu încadrarea juridică a faptelor incriminate.
Art. 364/1 alin. (1), (1/1) Cod de procedură penală statuează că, pînă la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.
Pentru a elucida faptul dacă este posibilă aplicarea procedurii simplificate la caz, instanţa de judecată a analizat materialele dosarului penal şi a constatat că, fapta incriminată a avut loc şi constituie o infracţiune, a fost săvîrşită de inculpat, iar urmărirea penală s-a efectuat fără încălcarea drepturilor procedurale şi fără lezarea libertăţilor fundamentale ale inculpatului.
De asemenea instanţa a verificat autenticitatea declaraţiei de judecare a cauzei penale în ordinea prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală şi a stabilit că aceasta a fost înaintată în cunoştinţă de cauză, cu întrunirea condiţiilor cerute, inculpatului fiindu-i explicate consecinţele judecării cauzei în conformitate cu procedura indicată.
În asemenea condiţii, prin încheierea din 11 ianuarie 2024, cererea inculpatului de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală a fost admisă, prin dispunerea examinării cauzei în ordinea prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală.
Inculpatul Barbăscumpă Oleg fiind audiat în şedinţa de judecată potrivit regulilor de audiere a martorului, prin expunere factologică ce nu contravine acuzaţiei formulate în rechizitoriu, sub jurămînt, a recunoscut integral vinovăţia şi a declarat,

că la 22 octombrie 2023 , spre seară, ora exactă nu-și amintește, fiind îns tare de ebrietate, a inițiat un conflict cu soția Barbăscumpă Eudochia, și i-a aplicat lovituri cu palma și pumnul peste față, cap. Iar ca urmare a îmbrîncit-o pe aceasta, soția a căzut jos, s-a lovit și și-a fracturat dintele. Îi pare rău de cele comise. A menționat , că se mai întâmplă cazuri de ceartă în familie.
Deși, inculpatul vina și-a recunoscut-o integral, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (1), lit. a) Cod Penal al RM, se confirmă și prin următoarele probe pertinente, concludente, utile și veridice care coroborează între ele, și anume:
- prin declarațiile părții vătămate Barbăscumpă Eudochia, care a declarat, că locuiește în s. *****raionul Șoldănești împreună cu soțul său Barbăscumpă Oleg. La 22 octombrie 2023, pe parcursul zilei ,a consumat băuturi alcoolice împreună cu soțul său Barbăscumpă Oleg acasă la ei. Deja spre seară, aproximativ pe la orele 17:00, în timp ce stăteau la masă, între ei s-a iscat o ceartă, motivul nu și-l amintește, dar probabil că se aflau ambii în stare de ebrietate. În urma certii respective soțul i-a aplicat câteva lovituri cu palma sau cu pumnul, exact nu-și amintește în regiunea feței, după care a plecat de acasă. Ea din frică, nu știa ce să facă și a telefonat la fiica sa Noroc Andriana, care locuiește în s. Cotiujenii Mari raionul Șoldănești, căreia i-a zis despre cele întâmplate. În scurt timp, aceasta a venit la fața locului și văzând starea în care se afla, a apelat la serviciul unic ”112”. După ce, la fața locului a venit un echipaj al poliției, care au documentat cazul dat, iar soțul a fost obligat să plece pe 10 zile din gospodărie. După cele întâmplate, de careva îngrijiri medicale nu a avut necesitate și nu a cheltuit careva mijloace financiare. La moment locuiește împreună cu soțul și s-a împăcat cu acesta. Anterior au mai existat cazuri, dar de mai mult timp când acesta a lovit-o. (f.d.12,35)
- Prin conținutul raportului de expertiză judiciară cu nr. 202321P0417 din 23 decembrie 2023, conform căruia la Barbăscumpă Eudochia, s-a constatat: fractura post-traumatică a dintelui d 42, cu edem al țesuturilor moi și excoriații în regiunea buzei superioare și buzei inferioare pe dreapta, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contodent, dur, prin mecanism de lovire, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată, care are o durată de peste 6 zile, dar nu mai mult de 21 de zile , care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare corporală ușoară. (f.d.23)
-prin conținutul procesului verbal de cercetare la fața locului din 23 octombrie 2023, conform căruia, a fost examinat locul comiterii infracțiunii și anume o porțiune de drum din apropierea gospodăriei cet. Barbăscumpă Oleg, amplasată în s. *****raionul Șoldănești. (f.d.9-11)

Analizând şi rezumând totalitatea probelor administrate legal de procuror la faza urmăririi penale, prezentate, examinate în şedinţa de judecată şi recunoscute de către inculpată, probe apreciate obiectiv din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii, instanţa concluzionează că acestea confirmă incontestabil şi justifică în deplină măsură încadrarea faptelor inculpatului Barbăscumpă Oleg în temeiul art. 201/1 alin. (1) lit. a) Cod penal, adică acţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin acţiuni violente care au cauzat vătămare ușoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii, starea de fapt probantă în faza de urmărire penală prin incriminarea faptelor imputate inculpatei fiind demonstrată în totalitate.

Încadrarea juridică a acțiunilor (temeiul juridic al răspunderii penale).

Conform prevederilor art. (2) din legea RM nr. 45-XVI din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie prin violenţă în familie se înţelege acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral .

Prin violenţă fizică se înţelege vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar. În acest sens reţinem că, obiectul juridic principal al infracţiunii de violenţă în familie îl reprezintă relaţiile sociale cu privire la solidaritatea familială, iar obiectul juridic secundar îl reprezintă relaţiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, onoarea şi demnitatea persoanei, substanţa, integritatea sau potenţialul de utilizare a bunurilor ori posesia asupra bunurilor.

Prin urmare, infracţiunea de violenţă în familie, prevăzută la art.201/1 alin.a) Cod penal, se evidenţiază prin faptul că obiectul material îl reprezintă corpul persoanei, iar victima acestei infracţiuni se regăseşte în rândul membrilor de familie al făptuitorului.

Conform art.133/1 Cod penal, prin membru de familie se înţelege: a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

Din materialele dosarului s-a stabilit cu certitudine că, partea vătămată Barbăscumpă Eudochia și Barbăscumpă Oleg sunt persoane aflate înn căsătorie.

În continuare instanța de judecată relevă, că, obiectul material la prezenta speţă existenţa acestui element al componenţei de infracţiune se dovedeşte cu certitudine prin raportul de expertiză judiciară nr.202321P0417 din 23.10.2023, potrivit căruia la Barbăscumpă Eudochia s-a constatat: fractura post-traumatică a dintelui d 42, cu edem al țesuturilor moi și excoriații în regiunea buzei superioare și buzei inferioare pe dreapta, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contodent, dur, prin mecanism de lovire, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată, care are o durată de peste 6 zile, dar nu mai mult de 21 de zile , care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare corporală ușoară.
Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 201/1 alin.(1) lit.a) Cod penal - include următoarele trei semne: fapta prejudiciabila, care consta în acţiunea sau inacţiunea manifestata fizic sau verbal, legata de violenţa fizică, sexuala, psihologica, economică sau spirituală; urmările prejudiciabile sub forma suferinţei fizice, vătămareușoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii, suferinţei psihice ori a prejudiciului material sau moral şi legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile. În partea ce ţine de latura obiectivă a infracţiunii comise de Barbăscumpă Oleg în speţă, aceasta s-a materializat prin acţiunile sale violente, unde la 22.10. 2023, în jurul orei 17.00 , fiind în stare de ebrietate, în baza relațiilor ostile apărute în mod spontan, i-a aplicat soției Barbăscumpă Eudochia , mai multe lovituri cu pumnul în regiunea organelor de importanță vitală – cap, astfel cauzându-i acesteia, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202321P0417 din 23 octombrie 2023, leziuni corporale sub formă de: fractură post- traumatică a dintelui d 42, cu edem a țesuturilor moi și excoriații în regiunii în regiunea buzei superioare și buzei inferioare pe dreapta, care determină dereglarea sănătății de scurtă durată și se califică, ca vătămare ușoară.
Infracţiunea comisă de Barbăscumpă Oleg este o infracţiune materială, care s-a consumat odată cu cauzarea vătămare ușoară a sănătăţii părţii vătămate.
Subiectul infracțiunilor contra familiei este persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a împlinit vârsta de 16 ani și este membru de familie. Latura subiectivă a infracţiunii în cauză s-a materializat prin intenţia directă a inculpatei de atentare la integritatea corporală a părţii vătămate.
Astfel, instanţa reţine cu titlu de principiu general recunoscut că, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe examinate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.
În temeiul art. 389 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată şi-a întemeiat sentinţa atât pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală cât și pe declarațiile inculpatului date în ședința de judecată, cât şi

cu concursul analizei faptului dacă condamnarea este justificată, „în afara oricăror dubii rezonabile”.

Individualizarea pedepsei:

Drept urmare, la stabilirea felului şi a măsurii de pedeapsă, instanţa de judecată ia în seamă că pedeapsa constituie nu numai un supliciu pentru infracţiunea săvârşită de către inculpat, ci are drept scop corectarea şi reeducarea acestuia în spiritul executării stricte a legii, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât din partea lui Barbăscumpă Oleg, cât şi a altor persoane, se călăuzeşte de conştiinţa de drept, ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana inculpatului Petru, precum şi de circumstanţele cauzei care atenuează şi care agravează răspunderea penală, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului şi de condiţiile de viaţă ale acestuia.

Potrivit art.61 alin.(1) şi (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială. Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În acest sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei /

prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității şi al echității. Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri, potrivit căreia „***natura şi durata sancțiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.***

La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei inculpatului, instanța de judecată în conformitate cu art.art.7, 75 Cod penal, ține cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, motivul acestora, de caracterul şi gradul pericolului social al infracțiunilor comise, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia, precum și de comportamentul inculpatului.

Referitor la gravitatea infracţiunilor săvârșite, motivul acestora, de caracterul şi gradul pericolului social al infracţiunilor comise, instanţa de judecată reține următoarele:

Infracțiunea prevăzută de art. 201/1 al.1) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave. Suportul normativ al acestei concluzii derivă din interpretarea sistemică a art.201/1 şi art.16 alin.(3) Cod penal şi pentru săvârşirea căreia legea prevede se pedepseşte cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de pînă la 4 ani.

Referitor la personalitatea inculpatului Barbăscumpă Oleg instanța de judecată reține că aceasta anterior a fost condamnat prin: sentința Judecătoriei Șoldănești din 29.10.2014 în baza art. 201/1 al.1) la pedeapsă sub formă de 100 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Reieșind din informația expusă, instanța de judecată apreciază că inculpatul Barbăscumpă Oleg urmează a fi apreciat ca o persoană iresponsabilă și compromițătoare, deoarece fiind anterior condamnat pentru comiterea infracțiuni de violnță în familie , acesta a săvârșit din nou o infracțiune prevăzută d art.

201/1 al.1) lit.a) Cod penal prin aceasta demonstrând că nu a tras concluziile de rigoare privind necesitatea conformării normelor prohibitive ale dreptului penal, nu a conștientizat necesitatea corectării și reeducării, și în final, demonstrând că pedepsele aplicate anterior nu și-au atins scopul.

La fel, potrivit referatului presentențial întomcit de către consilierul de probațiune, Barbăscumpă Oleg obișnuiește să consume abuziv băuturi alcoolicem , să-și petreacă timpul cu amicii de pahar, care au un comporatmwnt mai puțin accpetabuil, Nu-și dorește careva schimbări în viitorul apropiat. Iar probabilitatea săvârșirii unor fapte ilicite de către Barbăscumpă Oleg **este sporită**, fiind conturate **perspective minime** privnd reintegrarea socială a inculpatului.

Respectiv, cele indicate vor fi luate în considerare de instanța de judecată la aplicarea pedepsei în calitate de circumstanță care caracterizează personalitatea inculpatului. Referitor la circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, instanța de judecată reține următoarele:

În rechizitoriul întocmit în cauza penală respectivă procurorul Vladimir Erhan a invocat existența în privința inculpatul Barbăscumpă Oleg a unei circumstanțe atenuante prevăzute de art.76 alin.(1) Cod penal, dar a constatat următoarele circumstanțe agravante prevăzute de art.77 alin.(1) Cod penal. săvîrşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară sau pentru alte fapte care au relevanţă pentru cauză; b) săvârșirea infrcațiunii de către o persoană în stare de ebrietate alcolică.

Totodată instanța are în vedere faptul că recunoașterea vinovăției constituie o condiție care face aplicabile prevederile art. 80/1 alin. (1) din Codul penal, potrivit căruia inculpatul care a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare. În acest context se interzice acordarea unei duble valențe juridice circumstanței privind recunoașterea vinovăției.

În atare situaţie şi în condiţiile şi limitele de pedeapsă prevăzute de art. 201/ alin. (1) li.ta) din Codul penal, instanţa de judecată va reduce pedeapsa din maximul şi din minimul prevăzut de sancţiune, ca în consecinţă să se concluzioneze despre necesitatea stabilirii unor noi limite cu care va opera instanţa de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului.

În cele din urmă, în urma reducerii limitelor minime şi maxime de pedeapsă cu o pătrime prin prisma art. 80/1 alin. (1) din Codul penal.

Conducându-se de criteriile de stabilire a pedepsei analizate în prezenta sentință, reieșind din caracterul infracțiunilor săvârșite, care, potrivit art.16 alin.alin,(3) Cod penal, fac parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, personalitatea

inculpatului Barbăscumpă Oleg care anterior a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni intenționate, a comis din nou o infracțiune similară, în prezența unor circumstanțe agravante, ceea ce denotă că în rezultatul condamnărilor anterioare / acesta nu s-a corectat și la moment nu conștientizează necesitatea de a se conforma cerințelor legale și de a avea un comportament corect în cadrul societății, de faptul că a solicitat examinarea cauzei conform procedurii prevăzute de art.364/1 Cod de procedură penală, instanța de judecată apreciază că în privința inculpatului Barbăscumpă Oleg pentru comiterea de către acesta, urmează a fi aplicate pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 1 (un) an.

La compartimentul modalității de executare a pedepsei penale, instanța de judecată notează, că potrivit art. 90 alin. (1)-(2) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv. Perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă se stabilește de instanța de judecată în limitele de la 1 an la 5 ani.

Din conținutul dispoziției alin. (4) ale aceleiași norme, rezultă că instituția suspendării condiționate a executării pedepsei, poate fi aplicată și în cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni grave.

Conducându-se de orientările formulate în practica judiciară constantă, instanța de judecată notează, că raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu

periculozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: - împrejurările și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și mijloacele folosite; - starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită; - natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii; - motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; - natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului; - conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal; - nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

În sensul aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de judecată va reține faptul, că anterior inculpatul desi a mai comis infracțiuni, prin urmare nefiind la prima abatere de la legea penală, dar la momentul comiterii antecedentele penale erau stinse, precum și faptul că are la întreținere doi copii minori, iar partea vătămată Barbăscumpă Eudochia în instanța de judecată nu a invocate careva pretenții de ordin material sau moral față de Barbăscumpă Oleg.

Având în vedere aceste circumstanțe, instanța de judecată consideră că prin suspendarea condiționată a executării pedepsei, lui Barbăscumpă Oleg i se poate acorda o șansă de a se corecta, de a face concluziile necesare în sensul corijării, întrucât pe viitor să nu mai comită asemenea fapte. În practica judiciară se menționează, că a aplica o pedeapsă necorespunzătoare gravității proprii infracțiunii, ar însemna fie a-l supune pe infractor unui spor de privațiuni sau de restricții ce nu este necesar pentru a corecta conduita sa, fie dimpotrivă, a-i impune o suferință care, datorită intensității sale reduse, în loc să-l intimideze și să-l îndrepte, mai degrabă îl încurajează să persevereze în încălcarea legii penale. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Prin urmare, instanța de judecată având în vedere personalitatea inculpatului conchide că aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării ei, conform prevederilor art. 90 Cod penal, reprezintă o pedeapsă echitabilă și proporțională în raport cu fapta comisă, întrucât în acest caz scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea reală a pedepsei închisorii, deoarece din circumstanțele speței rezultă că victima infracțiunii nu are careva pretenții de ordin material sau moral față de inculpat.

Instituția suspendării condiționate a executării pedepsei asigură posibilitatea, că la o potențială încălcare a legislației penale în interiorul termenului de suspendare stabilit de instanță, să se ia în considerație în mod obligatoriu pedeapsa cu închisoare stabilită prin prezenta sentință.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană pentru drepturile omului s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (Varga şi alţii v. Ungaria, 10 martie 2015, §104; Norbert Sikorski v. Polonia, din 22 octombrie 2009, §158), menționând că trebuie să se i-a în considerare alternativele disponibile detenției, și

nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (Kyprianou v. Cipru, 15 decembrie 2005, §108).
Prin urmare instanța de judecată apreciază că suspendarea condiționată pentru perioada de probațiune de un an a termenului de pedeapsă stabilit prin prezenta sentință şi acordarea posibilității condamnatului ca, în acest termen, să se abțină de la comiterea oricărei infracțiuni, va oferi o mai bună protecție intereselor societății și va evita consecințele negative ale izolării de societate a vinovatului şi a plasării acestuia în mediul penitenciar, acordându-i încă o șansă de a munci de a întreține copiii minori, precum și de a duce o viață decentă, însă totodată, obligându-l , ca în corespundere cu prevederile art. 90 alin. (6) lit. a),b),f),g),h) din Codul penal, să nu-şi schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent,) să nu frecventeze anumite locuri, după ora 22.00; să participe la programe probaţionale; să presteze 80 ore muncă neremunerată în folosul comunităţii, să fie supus monitorizării electronice, dar nu mai mult de 12 luni.

Potrivit cu dispoziţia art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă. Astfel, în raport cu prevederile legale enunţate şi cu referire la aceea că instanţa de judecată a adoptat soluţia aplicării faţă de inculpatatul Barbăscumpă Oleg a pedepsei cu închisoarea , cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, pentru a asigura executarea efectivă a acesteia, instanţa de judecată consideră necesar de a menține în privivnța acestuia măsura preventivă, obligarea de nepărăsire a localității, aplicată prin ordonanța procurorului din 01.12.2023 până cînd sentinţa va deveni definitivă.

Instanţa de judecată identifică că, Barbăscumpă Eudochia nu a fost recunoscut în calitate de parte-civilă, nici o acţiune civilă în procesul penal din partea acesteia nu a fost înaintată în condiţiile art. 219 şi art. 221 din Codul de procedură penală şi, deci, instanţa de judecată nu se va expune în această latură.

În conformitate cu prevederile art. 397 pct. 5) din Codul de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, pe lîngă chestiunile enumerate în art. 395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă dispoziţia referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare.

Subsidiar, instanţa reţine că, acuzatorul de stat a solicitat încasarea din contul inculpatului Barbăscumpă Oleg în folosul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 320 lei, care au fost suportate în urma efectuării expertizei judiciare medico-legale și întocmirii raportului de expertiză nr. 202321P0417 din 23.10.2023.

Astfel, luând în considerare prevederile art. 227 în coroborare cu cele ale art. 229 alin. (2) din Codul de procedură penală, cu referire la menţiunea respective din conţinutul raportului de expertiză judiciară nr. 202321P0417 din 23.10.2023 , de

unde rezultă că cheltuielile suportate constituie 448 lei, instanţa de judecată consideră necesar a obliga condamnatul Barbăscumpă Oleg la recuperarea cheltuielilor judiciare, în legătură cu ce se va dispune încasarea de la el în folosul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 320 lei.

Conform art. 228 Cod procedură penală, în modul prevăzut de legea procesuală penală, din sumele alocate de stat vor fi compensate următoarele cheltuieli judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenţii procedurali, interpreţi, traducători, experţi, specialişti, reprezentanţii legali ai părţii vătămate, ai părţii civile: cheltuielile făcute în legătură cu prezentarea la citare în organul de urmărire penală şi în instanţă; cheltuielile de cazare; salariul mediu pentru toată perioada de participare în procesul penal; cheltuielile de reparare, restabilire a obiectelor care au fost deteriorate în urma utilizării lor în cadrul acţiunilor procesuale la cererea organului de urmărire penală sau a instanţei.

Ținând cont de prevederile legale enunţate, instanţa va admite solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, pentru efectuarea expertizei medico-legale în sumă de 448 lei.

Corpurile delicte nu au fost recunoscute și anexate.

În contextul celor expuse şi în conformitate cu prevederile art. art. 364/1, 382-389, 392 -395, 397, CPP RM, instanţa de judecată –

HOTĂRĂȘT E :

Barbăscumpă Oleg Andrei a.n. ***** se recunoaşte vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 201/1 alin.(1) lit. a) Cod penal cu stabilirea unei pedepse de un an închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, se suspendă condiționat executarea pedepsei numită lui Barbăscumpă Oleg pe un termen de probă de un an, dacă în această perioadă de timp, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune şi prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) lit. a), b) și h) Cod penal, se stabilește în privința lui Barbăscumpă Oleg următoarele obligații: - să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent; - să nu frecventeze locuri publice (baruri, restaurante, cluburi de noapte, cafenele) după ora 22.00 până 06.00; - să participe la programe probaţionale; să presteze 80 ore de muncă neremunerată în folosul comunității; - să fie supus monitorizării electronice pe un termen de 5(cinci) luni.

Potrivit art. 261 Codul de executare, exercitarea controlului privind comportamentul şi executarea pedepsei de către Barbăscumpă Oleg inclusiv respectarea restricţiei stabilite de instanţă pe perioada pentru care a fost suspendată executarea pedepsei, se va asigura de către organul de probaţiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul condamnatului.

Se menține în privința lui Barbăscumpă Oleg măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi localitatea până la rămânerea definitivă a prezentei sentinţe.

Se încasează de la Barbăscumpă Oleg în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 448 (patru sute patruzeci și opt) lei.

Sentința fiind motivată și pronunțată public la 11 ianuarie 2023.

Sentinţa poate fi atacată cu recurs în vederea unei noi judecări în fapt şi în drept a cauzei, la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile de la data pronunţării sentinţei, prin intermediul Judecătoriei Orhei (sediul Rezina).

Preşedintele şedinţei, judecător
Ramona Moșneguțu